

Abstrakt

Práce se zabývá problematikou LGBT hnutí v České republice v kontextu probíhající kampaně „Jsme fěr“ za rovné manželství. Záměrem bylo pokusit se na základě hloubkových polostrukturovaných rozhovorů s LGBT aktivisty zjistit, jak tito aktivisté vnímají postavení sexuálních menšin v ČR a s tím související situaci českého LGBT hnutí s ohledem na jeho emancipační potenciál. Ukázalo se, že aktivisté citlivě vnímají limity podmíněnosti tolerance české společnosti a že jsou si vědomi proměn společenského a politického kontextu ve vztahu k menšinám. Jednotlivé minority však nejsou veřejností vnímány stejně a dle aktivistů mohou být dokonce LGBT práva nástrojem legitimizace averze vůči jiným menšinám, především náboženským či etnickým. V rovině reflexí strategií probíhající kampaně kladli aktivisté důraz na politický lobbying za rovné manželství s oporou v mobilizaci komunity a utváření kolektivní identity definované právě požadavkem na rovné manželství. Z perspektivy aktivistů je tedy důležitý určitý balanc mezi profesionalizovaným lobbyingem a grassroots aktivismem. Ačkoliv dle aktivistů znamená kampaň za rovné manželství dosud největší mobilizaci komunity, vnímají, že na kampaň je kriticky nahlíženo jednak alternativní aktivistickou scénou, které vadí její přílišný „konzervatismus“, a také částí komunity, která se domnívá, že tento požadavek je zbytečný a z hlediska snah o zlepšení postavení LGBT lidí kontraproduktivní. Tyto postoje pak lze interpretovat jako výraz stále přetrvávajících negativních konotací aktivismu.